

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2536/2020
25.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бора Ристић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Основни суд у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради новчаног потраживања, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 4658/18 од 24.09.2019. године, на седници одржаној 25.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 4658/18 од 24.09.2019. године, у односу на одлуку садржану у ставу првом и трећем изреке, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 4658/18 од 24.09.2019. године, у односу на одлуку садржану у ставу првом и трећем изреке.

Образложење

Основни суд у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану, решењем П 42/17 од 17.07.2018. године, утврдио је да је повучена тужба у овом предмету (став први изреке). Обавезао је тужену да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 68.900,00 динара, са законском затезном каматом у смислу члана 277. Закона о облигационим односима, од дана извршности пресуде до коначне исплате (став други изреке). Одбио је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 21.000,00 динара (став трећи изреке).

Виши суд у Врању, решењем Гж 4658/18 од 24.09.2019. године, преиначио је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке решења Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану П 42/17 од 17.07.2017. године (требало би да стоји 2018. године), тако што је одбио као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова првостепеног поступка, са траженом законском затезном каматом (став први изреке). Одбио је као неосновану жалбу тужене и потврдио решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке решења Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану П 42/17 од 17.07.2017. године (требало би да стоји 2018. године) (став други изреке). Обавезао је тужиоца да накнади туженој трошкове другостепеног поступка у износу од 12.000,00 динара, у року од

осам дана од дана пријема отправка овог решења док је одбио као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка (став трећи изреке).

Против наведеног решења у делу којим је одлучено о трошковима поступка у односу на одлуку садржану у ставу првом и трећем изреке, тужилац је благовремено изјавио ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404., а у вези члана 420. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 - УС, 74/13 – УС, 55/14 и 87/18), оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Наиме, у конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној ревизији, на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења, на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5, а у вези члана 413. и 420. ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано, да, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана, да, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењима сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

Како се ревизијом добија одлука о трошковима поступка, то у том делу ревизија тужиоца није дозвољена, с обзиром на то да ревизија када трошкови поступка не чине главни захтев, као у конкретној ситуацији, није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредби члана 404. и 413, а у вези члана 420. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић